



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 69. Articulus II. Gratia libero arbitrio subjecta in statu innocentiae, & liberum arbitrium in eodem statu se discernens, ac in se glorians ex doctrina Lengrandii & Jansenii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

§. LXIX.

ARTICULUS II.

Gratia libero arbitrio subiecta in statu innocentia, & liberum arbitrium in eodem statu se discernens, ac in se glorians, ex doctrina Lengrandii & Jansenii.

Hanc in rem Facultas ex Lengrandii disputatione IV. de concursu Dei q. 4. object. 2. decerpit has propositiones. I. Dicitur nequit, quod gratia Dei Adamo data sit subiecta libero arbitrio quoad entitatem supernaturalem, bene tamen quoad determinationem & libertatem actionis, quia gratia Dei fuit tantum subiecta libero arbitrio secundum Dei voluntatem. II. Gratia in Adamo fuisset operata velle & perficere proin non subiciebatur libero voluntatis arbitrio quoad motionem prævenientem, bene tamen quoad determinationem & consensum. III. Propositio damnata est: Deus nobis subjicit suam omnipotentiam, ergo gratia Dei non potest esse subiecta voluntati quoad supernaturalitatem, quasi creatura posset ad quodlibet v. g. ad creandum novum mundum disponere, est tamen subiecta quoad determinationem. IV. Nec
X 4 dici

Sec. XVIII. dici potest, quod libertas creata prima-
A. C. 1722. tum tenuerit in merito, quatenus me-
 ritum supernaturale est, & semen vite
 æternæ, bene tamen, quatenus me-
 ritum liberum est, & determinatum.
 meritum enim magis æstimatur a su-
 pernaturalitate quam a libertate. V. Ab-
 mus potuisset se ab alio discernere et
 gratia Dei præveniente & adjuvante, nec
 autem sine illa, potuisset etiam in se
 gloriari gloriatione humili, non vero
 superba.

Primam harum propositionum Fac-
 ultas consonam esse probat doctrina
 Jansenii lib. de Grat. primi hominis &
 Angelorum c. 14. ubi ait: *Jam certum est
 etiam si tale adjutorium &c.* Alteram do-
 ctrinæ l. 2. de Grat. Christi Salv. c. 5.
 ubi habetur: *cum ista conditio adjutorii
 sine quo non, sanæque voluntatis &c.*
 Tertiam ibid c. 6. his verbis: *Primam
 itaque effectus illius diversitatis &c.* Quar-
 tam docet Jansenius ibid. c. 8. dum ait:
*Quod ubi adjutorium sine quo non seu
 meritatis datum est, ibi homines &c.* Quinta
 consonat Jansenio l. 4. de Grat. cap. 10.
 docenti, quod ratio gratiæ sufficienti
 integræ naturæ, ac libero arbitrio sapienter
 suis viribus discernenti, propria sit.

Has propositiones Facultas atro no-
 tavit calculo, asserens: *Lengrand duffer
 Jansenio Yprensi, quinque docet hoc articulo*

primum, gratiam primi status fuisse libero Sæc. XVIII.
 arbitrio subjectam quoad determinationem & A. C. 1722.
 libertatem actionis. Secundum: Hominem
 in eodem statu potuisse se discernere ex gra-
 tia. Tertium, eundem potuisse gloriari in
 seipso humiliter. Quartum, libertatem e-
 jus primatum tenuisse in merito, quatenus me-
 ritum est liberum, & determinatum. Quintum,
 id quod in Adamo operatur velle & perficere,
 fuisse subjectum libero voluntatis arbitrio. Hæc
 autem propositiones, ut jacent, sunt falsæ,
 male sonantes, injuriosæ gratiæ Dei, quæ in
 omni statu, libero arbitrio præminere de-
 bet quoad omnem rationem boni supernatu-
 ralis, propinquissimæ aliquot propositionibus
 Bajanis & huic ab Innocentio XI. dam-
 natæ: Deus subjicit Nobis suam omni-
 potentiam.

§. LXX.

*Facultatis doctrina hujus articuli
 doctrinæ opposita.*

Circa hunc articulum Duacensis Fa-
 cultas mentem suam exposuit
 hisce verbis:

I. „Quod Lengrand ait: sententiam
 „suam de gratiæ subjectione respectu
 „liberi arbitrii non incurrere in propo-
 „sitionem damnatam ab Innocentio XI.
 „quia ex ea non sequitur, omnipoten-
 „tiam Dei esse subjectam creaturæ,
 „quoad supernaturalitatem, & hoc sensu
 X 5 „quod